

IOANNIS DAVIDIS SCHOEPFF

AVGVSTISS. REGIS BORVSS. CONSIL. AVL. COLL. MED. ONOLD. VICE.

PRAESID. ACAD. IMP. NAT. CVR. ET SOC. BEROLINENS. NAT.

SCRVT. SODALIS

HISTORIA
TESTVDINVM

ICONIBVS ILLVSTRATA.

FASCICVLVS I. ET II.

CONTINENTES

TABVLAS I - X. ET PLAGVLAS A. B. C. D.

CVM

PRAEFATIONE.

ERLANGAE

CVMTIBVS IOANNIS IACOBI PALM.

MDCCLXXXII.

3-7

Tab. II.

TESTUDO TRICARINATA.

Testa ovali demisse convexa, margine integra, scutellis disci omnibus carinatis.

Individui heic descripti magnitudinem naturalem pictura indicat. Est autem scutum ovale, demisse convexum, excelsè carinatum, octodecim lineas Paris. longum, quindecim latum et septem circiter altum.

Discum occupant scutella tredecim, rugoso - scabra, omnia carinata. Dorsalia quinque, evidentius quidem sed obtuse carinata, et ad utrumque latus declivia; *primum* reliquis fere majus, *quintum* minimum, utraque autem subpentagona; tria intermedia, vel *secundum*, *tertium* et *quartum*, sexangula sunt. Areolae scutellorum dorsalium, pro ipsorum portione, magnae, ad marginem posteriorem locatae, ibidemque punctis et verrucis scabrae, divergentibus exinde rugis linearibus versus scutellorum margines anteriores lateralesque. Intra marginem scutellorum anteriorem et areolae ambitum, limbus angustus, leviterque striatus, lineola tenerrima fulcata distinctus apparet; id quod in primo tantum et tertio scutellorum dorsalium (distinctius autem in lateralibus) a pictore exprimi potuit, et testae incrementum nondum completum fuisse fere indicat. Arcus carinae subaequalis est, magis praeceps tamen pone (ad scutellum quintum) quam ante; unde alia oritur suspicio, animal nondum adultum fuisse, quatenus nempe ex comparatione aliarum specierum, in vario aetatis et incrementi statu observatarum, judicare licet. Margines scutellorum dorsalium posteriores nonnihil supra proximi scutelli marginem anteriorem eminent; carinae tamen continuatio aequalis est, et protuberans, nec interrupta. Lateralia disci scutella quatuor utrinque, plano - declivia; *primum* maximum et figurae irregularis; *secundum* et *tertium*, dorsum oblonga, quinquangula; *quartum* minimum, ad rhomboideam accedens figuram. Areola ad marginis posterioris medium circiter sita, verrucosa; lineola obsoleta, margini scutellorum superiori, anteriori et inferiori parallela parumque inde

B

distans,

distans, limbum marginalem constituit leviter striatum; quem inter et areolam verrucosam, striae plures elevatae, vel rugae, secundum ambitus rationem divergunt. Linea protuberans, seu *carina lateralis*, sat notabilis et recta, singula lateralia scutella ita fere dividit, ut segmenta superiora triangula, inferiora (saltem 2di et 3tii scutelli) quadrata sint. Surgit haec carina antice ad commissuram scutellorum marginalium secundi et tertii, et ad undecimi duodecimique commissuram postice finitur. Elevatior paullo est ad uniuscujusque scutelli marginem posteriorem, anteriorem versus decrescens, ut tamen satis conspicua sit. Inter verrucas et strias reliqua integumentum cornei superficies glaberrima deprehenditur.

Margo, fulco profundiori, flexuoso, ab ipso disco distinctus, acutus est et integer, (nullibi nempe nec dentatus, nec crenatus.) Scutella margini insunt XXIII; quorum primum angustius, reliqua subaequalia, subquadrata, parum convexa, et declivitate disco respondentia sunt; quatuor posteriora tamen anterioribus paullo latiora et strictiora; margo extremus omnibus nonnihil replicatus, ut coloris, qui superficiei inferae flavidus est, aliquid superne appareat. Scutella, V. VI. VII. et VIII. extrorsum acutiora, inferne latiora et convexiora, testae superioris cum inferiore unionem efficiunt.

Color testae superae aequalis, profunde badius.

Sternum testa superiore multo angustius, oblongum, planiusculum, media parte depressum, antice arcuatum, postice truncatum. Longitudo ejusdem lineis quatuordecim, latitudo in parte media et inclusis ejusdem alis, lineis undecim, ad basin autem lobi anterioris et posterioris lineis tantum sex, aequalis est. Sutura longitudinali et quinque transversis et obliquis in areas inaequales dispescitur duodecim, seu *undecim* si anticum sterni segmentum triangulum, (quod primis includitur futuris obliquis,) pro uno tantum numeres, cum futura longitudinalis ejus fere obscura sit. Lobus sterni medius rectioribus utrinque limitatur futuris transversis, et integer est, (nec uti T. Europaeae, futura transversa media divisus;) testae superiori annectitur, aliis intercedentibus et alas ipsius sterni constituentibus scutellis, quorum tria in uno et duo tantum in altero, individui depicti, latere deprehendebantur. — Suturae omnes simplices, marginatae, nigrescentes. — Color sterni, uti et marginis, testae superioris, superficies infera, flavescens est, fusco hinc inde maculatus.

Caput

Caput pro animalis mole magnum omnino, ad latera et subtus albo variegatum, ceterum fusci coloris. Frons glabra. Orbitae ovatae. Nares supra mandibulam superiorem productae. Maxillae integrae, acutae. Colli cutis laxa, verrucosa tantum, non squamosa, fusca, infra albo striata. Brachia brevia, valida, cute verrucoso-squamosa tecta, et in manuum dorso tantum squamis nonnullis latioribus firmata; palmarum digiti 5, distincti, membrana ad apices usque connexi; ungues totidem acuti, subulati, incurvi. Femora brachiis paullo longiora, robusta; plantarum digiti 4, membrana juncti, unguibusque acutis armati; accedit tamen plantarum digitus quintus, spurius, minus distinctus et inermis. Cauda squamis cincta, conica, acuminata, brevis, marginem testae longitudine parum excedens.

Habitat — —

Figura et descriptio exarata fuit juxta specimen ab Ill. Hermanno, Prof. Argentoratensi, nobiscum benigniter communicati. In spiritu vini servatur; unde forte colorum, a naturali conditione, mutatio suspicanda. Patria ejusdem ignota. Praeter specimen Hermannianum, et descriptionem ab Ill. Retzio communicatam, nullibi aliqua nostrae testudinis notitia occurrit. Juventae et incrementi nondum absoluti, indicia varia praese fert omnino, et indubitata, individuum nostrum. Habitus autem totius animalis, et testae, dorsalium et marginalium scutellorum figura, numerus, proportio, sterni structura et plura alia, a reliquis, hucusque mihi cognitis, testudinum speciebus, cousque differunt, ut pro nova specie illam exhibere non haesitaverim, usque dum certiores de illa observationes contrarium edocuerint. Ipse Ill. Hermannus *T. orbicularis* L. nomine illam signavit; et si ulla testudinum, certe haec praeter aliis nomini illi respondere videtur; ad orbicularem enim figuram scutum quam proxime accedit; parva est testa, et in orbiculatam figuram coalitae sunt plantae; ita ut omnes, quas de *orbiculari sua* notavit conditiones, b. a Linné, aequae bene nostrae conveniant testudini, ac *T. Europaeae*, quae tamen potiori jure, et rationibus supra adductis, vera orbicularis L. esse videtur. Differt autem *Europaea* a *tricarinata*, corporis totius magnitudine, scuti figura, carinarum lateralium (etiam in junioribus) absentia, numero scutellorum marginalium, sterni ad testam superiorem proportionem, ejusdemque divisione et connexionem diversa, pictura scuti et multis aliis.

Testudinis, in Museo Lundinensi servatae, ab Ill. Retzio communicata descriptio supra laudata, quoad notas essentialiores omnes, in nostram ap-

prime quadrat; et *tricarinatae* nomen ab Ill. Retzio ipsi impositum, eo lubentius retinere et in nostram transferre volui, quum characteristicum, et ex paucioribus testudinum speciebus, carinis lateralibus praeditis, haec distinctissima ejusque nominis dignissima sit. Specimen ab Ill. Retzio descriptum, testam habet $2\frac{1}{4}$ pollic. longam, $1\frac{3}{4}$ latam et $\frac{7}{8}$ altam; scutella accessoria, inter testam superiorem et sternum, tria ad latus finistrum, duo tantummodo ad dextrum (uti in nostra quoque) observavit; sic sterno quoque *undecim* tantum adscribit scutella, forte ob paris antici (uti in nostra) futuram obscuriorem. Marginis autem scutella XXII. tantum numeravit Ill. Retzius in *tricarinata* sua, quorum nostra XXIII. distinctissime offerebat. Quum reliqua omnia apprime conveniant, hujus in marginalium scutellorum numero observatam discrepantiam, inde ortam esse suspicor, quod par scutellorum posticum, (supra caudam positam,) ob futuram minus distinctam et obsoletiore, (ut in testis quibusdam interdum contingit,) pro uno tantum numeratum fuerit. — Caeterum enodatio huius testudinis historia et adumbratio quoad patriam et adultiorem ejus statum, in votis est.

Tab. III.

Fig. 1.

TESTUDO SCABRA. *Retzii.*

Testudo galeata.

Testa depressa, ovali; dorfi scutellis tribus intermediis acute carinatis;
marginis scutellis XXIV.

Dum certam *T. scabrae* L. cognitionem undique expeterem, duae sub eodem nomine, inter se autem longissime differentes, nobiscum communicatae sunt figurae; et prima quidem, fig. 1. Tab. III., ab Illustri Retzio, cujus descriptionem, cum observationibus, ipsissimis Ejusdem verbis tradam:
„ Testae

Testudo tricarinata Retz.